

IMPRESIONISMUL

Impresionismul este o miscare artistica, manifestata la inceput in pictura, mai tarziu si in muzica, mai ales in Franta , si care marcheaza desprinderea artei moderne de academismul traditional. Pictura impresionista s-a dezvoltat in perioada cuprinsa intre 1867 si 1886 , caracterizata prin concentrarea asupra impresiilor fugitive produse de o scena sau de un obiect, asupra mobilitatii fenomenelor, mai mult decat asupra aspectului stabil si conceptual al lucrurilor, preferand pictura in aer liber si folosind o cromatica pura si tuseuri fine de penel pentru a simula lumina reala.

Precursori ai impresionismului au fost pictorii spanioli Diego Velasquez si Francisco Goya , pictura engleza cu William Turner si John Constable, precum si francezii Courbet, Ingres si reprezentantii Scolii de la Barbizon.

In 1863, Edouard Manet picteaza tabloul intitulat Olympia, care a provocat un scandal enorm, reprezentand-o pe zeita Venus in chip de curtezana. Nu se vorbeste inca de impresionism, dar se pot deja intrevadea caracteristicile principale ale acestei miscari, care il vor duce in aer liber sa picteze faimoasele sale peisaje. Respinse de juriul Salonului Oficial, Manet isi va expune picturile, printre care celebra Le DEjeuner sur l'herbe, impreuna cu Pissarro, Jongkind, Fantin-Latour si altii in "Salonul refuzatilor" (Le Salon des Refuses), spre stupefactia publicului conservator si entuziasmul tinerilor pictori, care se vedeau confruntati cu problemele ce-i framantau.

Salonul din [1866] accepta lucrarile unora din pictorii apartinand noii orientari, ca Edgar Degas, Frederic Bazille, Berthe Morisot, Claude Monet, Camille Pissarro, respinge insa pe Cezanne, Renoir si din nou pe Manet, ceea ce provoaca reactia scriitorului Emile Zola intr-o diatriba violenta la adresa oficialitatilor, publicata in gazeta L'Evenement.

Razboiul franco-german din 1870 ii risipeste, Cezanne se retrage in provincie, Pissarro, Monet si Sisley se duc la Londra, ceea ce va marca o etapa importanta in dezvoltarea impresionismului, descoperind acolo pictura lui William Turner, care va exercita o puternica influenta asupra picturii lor ulterioare.

In anul 1874, din nou reuniti sub numele Societe anonyme des peintres, des sculpteurs et des graveurs ("Societatea anonima a pictorilor, sculptorilor si graficienilor"), compusa din Pissarro, Monet, Sisley, Degas, Renoir, Cezanne si Berthe Morisot, organizeaza o expozitie colectiva in saloanele fotografului Felix Nadar. Monet adusese, printre altele, o pictura reprezentand un peisaj marin din Le Havre. Intrebat asupra titlului tabloului pentru alcatuirea catalogului, raspunse: "Mettez, Impression: Soleil levant" ("Puneti, Impresie: Rasarit de soare").

În ziua următoare, în revista Charivari apare articolul cronicarului de artă Louis Leroy, intitulat Exposition des Impressionnistes ("Expoziția Impresionistilor"). Un cuvânt destinat să facă cariera. Totuși dificultățile făcute de reprezentanții oficiali ai artei nu au încetat. Când însă în 1903, Camille Pissarro, patriarhul impresionismului, încetează din viață, toată lumea era conștientă că această mișcare a reprezentat revoluția artistică cea mai importantă a secolului al XIX-lea și că pictorii ce i-au aparținut se numără printre cei mai mari creatori din istoria artelor plastice.

Impresionismul a fost punctul de plecare pentru Georges Seurat și Paul Signac, maștri ai neoimpresionismului, pentru Paul Gauguin, Henri de Toulouse-Lautrec, Vincent van Gogh și pentru mulți alți "postimpresionisti" din Franța și alte țări.

În Germania, reprezentanți ai impresionismului au fost Lovis Corinth și Max Liebermann, în Italia, Giorgio Boldoni, Simone Lega și alții, grupați sub denumirea Macchiaioli ("Mazgalitorii"), în Danemarca, Peter Krojer, în Suedia, Anders Zorn.

Impresionismul literar a apărut în literatura de limbă germană ca reacție împotriva naturalismului, considerat exagerat și neartistic. Formele preferate sunt poezia lirică, proza scurtă, piese dramatice într-un act, toate slujind modulului de exprimare subiectiv. Printre reprezentanții cei mai importanți se numără Arthur Schnitzler, Hugo von Hofmannsthal, Rainer Maria Rilke. În Franța corespondentul impresionismului în literatură este de fapt simbolismul.